

for Forslagsstillerne jo betragtes som næsten ganske intetsigende i Praksis. Den første Gaade, som dette Lovforslag byder, er Lovforslagets § 1: „Der oprettes en Statsanstalt til Alderdomsforførgelse for ubemidlede“. Det er mig slet ikke klart, hvad denne Statsanstalt skal være til. Det forekommer mig at være et rent og stærkt Omsvøbsdepartement af en saa ublandet Karakter, som man sjælden har set. Der stilles den tre Opgaver. Den første nævnes i § 2: „Anstalten yder enhver ubemidlet, der har dansk Indfødsret, en aarlig Understøttelse fra hans eller hendes 62de Aar;“ men det er jo i Virkeligheden Statskassen, der yder denne Understøttelse, og det bestemmes i § 9, at Ind- og Udbetalinger til og fra Anstalten saavel som Tegninger af Livrente foregaa gennem de kommunale Udvalg. Anstaltens Opgave paa dette Omraade blev altsaa den at hævde Pengene i Statskassen for at udbetale dem til Kommunerne, eller de kommunale Udvalg, gennem hvilke Betalingen skulde ske. Det forekommer mig ikke nødvendigt af den Grund at oprette en særlig Statsanstalt. Den anden Opgave er, at der skal være en Appellinstans i Spørgsmaalet om, hvem det er, der skal kunne falde ind under Loven; dette kunde ganske vist ogsaa være ret betydningsfuldt, men man har kun gjort den til en Melleminstans mellem Ministeren og det Udvalg, der dog egentlig er nærmest til at skønne over disse Sager — thi det er meget vanskeligt for alle andre, der ikke kende de personlige, individuelle Forhold, f. Eks. her i Kjøbenhavn, at sidde og træffe Afgørelse om, hvorvidt de paagældende have Krav paa at komme ind under Lovens Bestemmelse eller ikke. Endelig har den ogsaa den Opgave at være Livsforførgelsesanstalt. Na, dette kunde blive en meget betydningsfuld Opgave. Og den ærede Minister pegede ogsaa paa, at det vilde blive et næsten uoverkommelig stort Arbejde, der blev henlagt til den, men saaledes er det slet ikke tænkt fra Forslagsstillernes Side. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente jo, at et Beløb af 100,000 Kr. eller saa omtrent om Aaret i Præmier snarest vilde være rigelig højt ansat, og han ansaa det for meget tvivlsomt, om man kom op til dette Tal, men saa forekommer det mig at være højest beehynderligt at oprette en ny Statsanstalt for den Klasse Forsikringer, naar den bestaaende Statsanstalt ogsaa tegner alle de Forsikringer, her er Tale om. Naar hele Forstellen er, at der for disse Forsikringer kun skal erlægges halv Præmie, kunne de jo danne en Afdeling af den bestaaende Anstalt. Jeg skønner derfor ikke ret-

tere, end at § 1 godt kunde falde bort. Den næste Gaade er ogsaa allerede berørt af foregaaende ærede Talere, nemlig hvorfor der skal begyndes med det 62de Aar. Man kan ganske vist svare, at der maa være en Grænse, og at det bliver altid vilkaarligt, hvor man skal sætte den, men der maatte vel være Grunde for at sætte den paa dette Punkt, og det vilde vel være det rimeligste at sætte den der, hvor efter den almindelige Forestilling Ophøret af den sædvanlige Arbejdskraft finder Sted ved Overgangen fra den produktive Alder til den i alt Fald mindre produktive Alder. Jeg har imidlertid aldrig hørt det 62de Aar nævne som det, hvor saadant finder Sted. Jeg tror, at Grunden, hvorfor man er kommen til det 62de Aar, er den, at man har begyndt med at se efter, hvad man havde til Disposition, og saa har man man set, at naar man satte Grænsen til det 62de Aar, saa fik man saa mange med, som der fandtes Midler til efter Forslaget, og fik saa en Rest af noget over 100,000 Kr. til Hjælp for de frivillige Forsikringer. Den næste Gaade er unægtelig for mig, hvad den ærede Ordfører, da han forelagde Forslaget, fremsatte om Antallet af ubemidlede, som ville komme ind under Loven. Han angav det ikke blot til omtrent 78,000 men nøjagtig til 78,440, og han tilføjede, at dette var en Beregning, som var gjort paa Grundlag af den sidste Folketælling, altsaa Folketællingen fra i Aar. Jeg veed ikke, om muligt det statistiske Bureau har stillet særlige Oplysninger til de ærede Forslagsstilleres Tjeneste, men mig er det ikke bekendt, at der endnu foreligger nogen Opgørelse over Befolkningens Fordeling i Aldersklasser efter den sidste Folketælling. Det var mig derfor meget kært i Dag at faa nogen Forklaring af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne af, hvorledes han var kommen til dette Tal, og jeg skal gjerne erkende, at det vistnok vilde være temmelig vanskeligt at finde noget bedre Materiale end det, han har benyttet, men jeg maa dog tilføje, at, hvor godt dette Materiale end i sine Enkeltheder kan være, forekommer det mig dog usikkert, om man derpaa kan gøre en Beregning for hele Landet, ikke at tale om, at Enkelthederne allerede ligge lidt tilbage i Tiden, medens det her gælder om at faa at vide, hvor mange Personer der ville være i de paagældende Aldersklasser, naar Loven træder i Kraft, altsaa paa et senere Tidspunkt. Jeg tror derfor, at man i alt Fald maa være forberedt paa, at dette Tal, 78,000 — jeg skal ikke hænge mig i Hundrederne og Tierne — kan blive overskredet med et eller to Tusinde, og hvor blive saa